
Бухгалтерська звітність підприємств не завжди є прозорою та не відповідає реаліям діяльності підприємства. Все це призводить до того, що іноді неможливо дати реальну об'єктивну оцінку вартості підприємства. У зв'язку з політичною та економічною ситуацією в країні підприємствам дуже важко спрогнозувати та спланувати свою діяльність. Це спричиняє проблеми при оцінці вартості підприємства дохідними методами. Складність розрахунків є фактором високої вартості роботи осіб, що професійно займаються діяльністю оцінки бізнесу. Тобто це є для підприємства додатковими витратами, які у сучасних умовах можуть дозволити собі не всі суб'єкти господарювання.

В основному оцінка проводиться з певною метою. Це призводить до того, що підприємства не поспішають створювати умови для регулярної, поточної вартісної оцінки бізнесу. На сьогодні немає єдиного підходу та методики до оцінки вартості бізнесу. Щоб надати реальну, повну та об'єктивну оцінку потрібен комплексний підхід, що передбачає використання сукупності методів та підходів. Зараз Україні головним завданням є створення необхідного підґрунтя для використання існуючих методик: нейтралізація та зменшення впливу негативних факторів, що становлять перешкоди для оцінки вартості бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Методика оцінки вартості майна під час приватизації / Кабінет Міністрів України; Постанова від 22 липня 1998 р. N 1114 [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1114-98-%D0%BF>
2. Методика оцінки об'єктів оренди / Кабінет Міністрів України; Постанова від 10 серпня 1995 р. № 629 [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/629-95-%D0%BF>
3. Міжнародний стандарт фінансової звітності 13 (МСФЗ 13). Оцінка справедливої вартості. IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2013 [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_068
4. Бутиріна В.М. Проблеми оцінки вартості бізнесу в Україні / В.М. Бутиріна, М.С. Васильєва
5. Тертична Н.В. Комплексна оцінка вартості підприємства: Автореф. дис. на здобуття наукового ступеня кандидата екон. наук / Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля. – Луганськ, 2006. – 19с.;

Морозов Є., аспірант,
Київський університет ринкових відносин,
м. Київ, Україна

ФІНАНСОВІ РИЗИКИ АНТИКРИЗОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Для успішного функціонування підприємства його керівництву необхідно не лише вчасно адаптуватися до нових умов ринкового середовища, а й уміти вірно спрогнозувати можливі зміни через виявлення першочергових факторів формування

ризикової ситуації та розробити обґрунтовані функціональні стратегії мінімізації ризиків.

Під ризиком прийнято розуміти імовірність (загрозу) втрати частини своїх ресурсів, недоотримання доходів, надходжень або поява додаткових витрат у результаті здійснення організацією конкретної стратегії та внаслідок впливу випадкових неконтрольованих факторів [2, с. 193].

При антикризовому управлінні незалежно від того, чи на підприємстві реалізують попереджувальні або реактивні антикризові заходи, воно продовжує свою основну діяльність, з метою якої створене, тому всі негативні чинники, що впливають на нього, можна поділити на дві групи:

- ризики і загрози поточної діяльності підприємства;
- ризики і загрози процесу антикризового управління.

Поточну діяльність підприємства можна розглядати як сукупність виробничо-господарської та фінансової діяльності, що не має капітального та довгострокового характеру і в умовах кризи повинна насамперед забезпечити максимальне збереження його потенціалу. Поточна діяльність підприємства в умовах кризи пов'язана з окремими видами ризиків і загроз, що характерні для підприємницької діяльності [1, с. 34].

Ризик вибору помилкової антикризової стратегії може бути зумовлений наявністю неповної та/чи недостовірної інформації про внутрішнє середовище підприємства, бізнес-середовище, кон'юнктуру товарного та фінансового ринків, тенденції змін на макрорівні (особливо в умовах вітчизняної економіки, де рішення можуть мати чисто адміністративний характер, не відповідаючи ринковим законам) тощо [3, с. 425].

Кризова ситуація на підприємстві характеризується тим, що воно не може фінансово забезпечити свою поточну операційну діяльність. Разом з тим йому необхідно здійснити певні витрати на формування інформаційної бази, оплату праці залучених антикризових менеджерів, експертів, послуг консалтингових компаній тощо. Обсяг цих витрат має відповідати рівню кваліфікації фахівців, якості інформаційної бази та управлінських рішень. Розроблення стратегії – це поєднання інтуїції та професіоналізму вищого керівництва й зацікавленості всіх працівників у досягненні цілей.

Фінансовий ризик – ризик фінансової стратегії підприємства, який може бути виражений у величині втрат очікуваної доходності певних операцій. Причому, фінансові ризики найбільш різноманітні та охоплюють і відсотковий, і кредитний, валютний, ризик неплатоспроможності, ліквідності, ринковий, інфляційний, ризик фінансових зловживань тощо. Виходячи з певної ймовірності виникнення небажаних ситуацій, необхідно побудувати діяльність таким чином, щоб зменшити ризик і пов'язані з ним втрати в майбутньому.

Прибуток є основним узагальнюючим показником фінансових результатів і господарської діяльності будь-якого підприємства, також основним фінансовим джерелом його розвитку. Враховуючи, що прибуток – це не лише фінансовий результат діяльності господарюючого суб'єкта, а й критерій доходності господарської діяльності підприємства, його розмір у грошовому виразі є важливим абсолютним вимірником доходності діяльності підприємства [4, с. 13].

Необхідною умовою досягнення успіхів підприємницької діяльності є створення системи управління ризиками, що дозволяє виявити, оцінити, локалізувати та проконтролювати ризик. За допомогою ризик-менеджменту можна не лише ідентифікувати ризик, але й оцінити рівень прибутковості майбутнього заходу.

Список використаних джерел:

1. Гришова І. Ю. Управління ризиками у контексті стратегії антикризового управління / І. Ю. Гришова, Т. М. Гнат'єва // Український журнал прикладної економіки. - 2016. - Том 1. - № 3. - С. 32-40.
2. Дудник О. В. Стратегії мінімізації ризиків в системі антикризового управління / О. В. Дудник, О. В. Смігунова, К. С. Богомолва // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. - 2017. - Вип. 185. - С. 191-200.
3. Селюченко Н. Є. Ризики та загрози формування антикризової стратегії підприємства / Н. Є. Селюченко, В. М. Климаш // Сучасні проблеми економіки і менеджменту: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції. - Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2011. - С. 424-425.
4. Сова О. Ю. Механізм формування прибутку підприємств у ринкових умовах / О. Ю. Сова // Матеріали Всеукраїнської наукової конференції «Сучасні тенденції розвитку української науки». - Переяслав-Хмельницький, 2018. - Вип. 3 (13). - С. 13-17.

Мойсєва Д., студентка
Шостак Л.В., к.е.н., доцент кафедри економіки,
безпеки та інноваційної діяльності підприємства
Східноєвропейського національного університету ім.
Лесі Українки, м.Луцьк, Україна

ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Основним показником становлення та розвитку людини в трудовій діяльності є трудовий потенціал. Потенціал поєднує в собі три зв'язків часу і простору, що функціонують у єдності. По-перше, він характеризує минуле, втілює в собі накопичені системою характеристики, які дозволяють їй функціонувати. По-друге, характеризує і відображає сьогодення, це реально використовувані або невживані здібності. По-третє, направлений на майбутнє, він постійно змінюється, нагромаджує нові здібності, характеристики, розвивається, включає елементи майбутнього розвитку.

Оцінка трудового потенціалу – завдання надзвичайно складне пов'язане з необхідністю враховувати багатьох факторів, які мають різноманітний характер прояву. Тому об'єктивно виміряти трудовий потенціал підприємства можна, лише